

Sygn. akt IX Pa 15/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział IX Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący : SSO Iwona Nowak

Sędziowie: SSO Maria Olszowska

SSO Mariola Łącka /spr/

Protokolant: st. sekretarz sądowy Dagmara Mazurkiewicz

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2015r. w Rybniku

sprawy z powództwa **B. J.**

przeciwko Zespołowi Szkół (...)wW.

o uznanie wygaśnięcia umowy o pracę za niezgodne z prawem, o przywrócenie do pracy, sprostowanie świadectwa pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy

na skutek apelacji powódki B. J.

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu -Zdroju Wydziału IV Pracy

z dnia 24 września 2014 r. sygn. akt IV P 135/13

1. **oddala apelację,**

2. **zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.**

Sędzia: Przewodniczący: Sędzia:

SSO Maria Olszowska SSO Iwona Nowak SSO Mariola Łącka

Sygn. akt IX Pa 15/15

UZASADNIENIE

W pozwie przeciwko Zespołowi Szkół (...) w W., powódka B. J. domagała się przywrócenia do pracy w związku z wygaśnięciem stosunku pracy na skutek upływu sześciomiesięcznego okresu pozostawania w stanie nieczynnym, uznania wygaśnięcia umowy o pracę w trybie przepisów art. 20 ust.5 c Karty Nauczyciela za niezgodne z prawem,

nakazania pozwanemu pracodawcy zatrudnienia powódki w trybie przepisów art.20 ust.7 Karty Nauczyciela jako nauczyciela informatyki, sprostowania świadectwa pracy z dnia 28 lutego 2013 roku, bowiem pozwany pracodawca zdaniem powódki podał jako niewątpliwe i niesporne okoliczności, które są przedmiotem sporu przed Sądem Rejonowym w Jastrzębiu-Zdroju w sprawie o sygn. IV P 235/12. Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy.

Na uzasadnienie powódka podniosła, że toczyła z pozwanym przed Sądem Rejonowym w Jastrzębiu-Zdroju w sprawie o sygn. akt. IV P 235/12 spór o uznanie wypowiedzenie umowy o pracę za niezgodne z prawem i o przywrócenie do pracy.

Podniosła, że decyzja pozwanej, żeby od roku szkolnego 2012/2013 zwolnić jedną nauczycielkę chemii i to powódkę była nieuzasadniona. Powódka nabyła za aprobatą pozwanej dodatkowe uprawnienia by wskutek zmiany planu nauczania możliwe było jej dalsze zatrudnianie jako nauczyciela informatyki, i to w okolicznościach, gdy nauczyciele tego przedmiotu u pozwanej mają niemal półtora etatu 1 i 1/2 mimo, że wykonują pracę w pełnym wymiarze zajęć.

Także w kolejnym roku szkolnym, dalsze zatrudnianie w pełnym wymiarze zajęć wszystkich nauczycieli w szkole, w tym nauczycieli informatyki nie było ani skrajnie trudne, o ile nie możliwe, bowiem ilość godzin programowych znacznie przekraczała ilość zatrudnionych nauczycieli informatyki i ich pełny wymiar czasu pracy. Dlatego złożyła pozwanej wniosek o jej zatrudnienie, przekazała dowód posiadania kwalifikacji, wskazała przedmioty, których może nauczać.

Powódka wskazała, że ani w dniu przeniesienia jej w stan nieczynny, ani później nie miała uprawnień emerytalnych. W ocenie powódki stanowiło to bardzo ważną okoliczność.

Podniosła także, że uwzględnić należy fakt, że jest matką trojga dzieci, w tym dziecka niepełnosprawnego.

W odpowiedzi na pozew pozwany Zespół Szkół (...) w W., wniósł o oddalenie w całości wszystkich zgłoszonych w sprawie roszczeń oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, a w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podniesiono, że pismem z dnia 25.05.2012r., doręczonym powódce w dniu 28.05.2012r. pozwany wypowiedział powódce stosunek pracy z przyczyn wskazanych w art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela tj.

- zmniejszenie wymiaru godzin chemii z 3 do 1 godziny w całym cyklu kształcenia zarówno

w technikum jak i w liceum ogólnokształcącym, związanej z wejściem nowej reformy

programowej,

- likwidacja liceum profilowanego,

- brak naboru do technikum uzupełniającego,

- likwidacja grup w związku z małą liczebnością klas.

Ta sytuacja zmniejszającej się liczby godzin chemii uniemożliwiająca dalsze zatrudnianie powódki w pełnym wymiarze godzin spowodowała, iż powódka miała już niepełny wymiar czasu pracy. U pozwanego zatrudnionych było dwóch nauczycieli chemii. Powódka oraz M. T.. Pozwany podejmując decyzję o tym, z którym z nauczycieli rozwiązać stosunek pracy kierował się następującymi kryteriami:

a). staż pracy- powódka 10 lat, M. T. 21 lat;

b). stopień awansu zawodowego – powódka nauczyciel mianowany, M. T. nauczyciel dyplomowany;

c).przebieg pracy, zaangażowanie w pracy, - powódka zastrzeżenia do pracy, M. T. 4 nagrody dyrektora.

Pozwana wskazała, iż powódka ze względów rodzinnych, chorobowych itp. nie świadczyła pracy w roku

2010 przez 185 dni roboczych

2011 przez 251 dni roboczych

2012 przez 135 dni roboczych

(do dnia 13 lipca br.)

Nadto strona pozwana dokonała negatywnej oceny dorobku zawodowego powódki w związku z odbytym stażem na stopień nauczyciela dyplomowanego.

Jak wskazał pozwany miał on wiedzę, iż powódka podjęła od dnia 01.10.2009r. studia podyplomowe w zakresie „ Edukacji techniczno - informatycznej” jednakże powódka nie przedłożyła pozwanemu dyplomu ukończenia tych studiów. Z przedłożonego dopiero w dniu 14.01.2013r. zaświadczenia wynika jedynie, iż powódka ukończyła „edukację techniczno - informatyczną” . Taki jednak przedmiot nie jest nauczany u pozwanej.

Skoro zatem strona pozwana nie mogła dokonać oceny jakie ewentualnie szczegółowe kwalifikacje nabyła powódka po ukończeniu studiów podyplomowych nie mogła podjąć decyzji o jej ponownym zatrudnieniu.

W ocenie strony pozwanej powódka nie ma faktycznych popartych praktyką kwalifikacji do nauczania przedmiotów zawodowych w klasach o profilu informatycznym.

Wobec wniosku powódki zawartego w piśmie z dnia 22.06.2012r. z dniem 01.09.2012r. przeniesiona została w stan nieczynny na okres 6-ciu miesięcy, tj. do dnia 28.02.2013r. Z upływem 6-cio miesięcznego okresu pozostawiania powódki w stanie nieczynnym stosunek pracy powódki wygasł z mocy prawa zgodnie z treścią art. 20 ust. 5 c Karty Nauczyciela, co potwierdziło wystawione świadectwo pracy.

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju Wydział IV Pracy wyrokiem z dnia 24.09.2014r oddalił powództwo i odstąpił od obciążania powódki kosztami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka B. J. została zatrudniona w pozwanym Zespole Szkół (...) w W. od 1 września 2002 roku na stanowisku nauczyciela chemii na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony. W dniu 2 sierpnia 2006 roku powódka uzyskała stopień nauczyciela mianowanego w związku z czym łączący ją z pozwanym stosunek pracy nawiązany w dniu 1 września 2002 roku na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony przekształcił się w stosunek pracy na podstawie mianowania.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 pkt 2 w trybie art. 22 ust. 2 Karty Nauczyciela powódce ograniczono wymiar czasu pracy do niepełnego wymiaru, w okresie od 1 września 2010 roku do 31 sierpnia 2011 roku

Pismem z dnia 25 maja 2012 roku, które zostało doręczone powódce w dniu 28.05.2012 roku, dyrektor pozwanego Zespołu Szkół (...) w W. rozwiązał z powódką B. J. stosunek pracy za wypowiedzeniem. W uzasadnieniu w/w pisma dyrektor pozwanego Zespołu Szkół (...) w W. wskazał, iż rozwiązuje z powódką umowę o pracę zawartą w dniu 1.09.2002r. z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upływał w dniu 31.08.2012r. Przyczyną zaś wypowiedzenia umowy o pracę jest: spadek liczby godzin w związku z wejściem nowej reformy programowej (zmniejszenie wymiaru godzin chemii z 3 do 1 godziny w całym cyklu kształcenia zarówno w technikum jak i liceum ogólnokształcącym), likwidacja liceum profilowanego, brak naboru do technikum uzupełniającego, likwidacja grup w związku z małą liczebnością klas, uniemożliwiająca dalsze zatrudnienie powódki w pełnym wymiarze zajęć zgodnie z

art. 20 ust.1 pkt.2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982r. – Karty Nauczyciela (tekst jednolity: Dz. U. z 2006r., r 97, poz.674). Nadto dyrektor pozwanego Zespołu Szkół (...) w W. poinformował powódkę, że wypowiedzenie stosunku pracy będzie bezskuteczne w przypadku złożenia przez nią w terminie do 30 dni od dnia doręczenia jej wypowiedzenia stosunku pracy pisemnego wniosku o przeniesienie w stan nieczynny. W przypadku zaś niezłożenia przez powódkę wniosku o przeniesienie w stan nieczynny, w dniu rozwiązania stosunku pracy tj. w dniu 31.08.2012 roku zostanie jej wypłacona odprawa zgodnie z art. 20 ust. 2 KN.

Pismem z dnia 29.05.2012 roku (data wpływu do pozwanego), nadanym pocztą w dniu 28.05.2012 roku, powódka B. J. zwróciła się do dyrektora pozwanego Zespołu Szkół (...) w W. z wnioskiem o udzielenie płatnego urlopu dla poratowania zdrowia w okresie od 16 czerwca 2012 r. do 15 czerwca 2013 roku celem przeprowadzenia zalecanego leczenia. Powódka dopiero przy kolejnym piśmie z dnia 31 maja 2012 roku (data wpływu), przedłożyła orzeczenie lekarskie datowane na dzień 23 maja 2012 roku, w którego uzasadnieniu wskazano, iż ze względu na stan zdrowia powódka wymaga udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia od 16 czerwca 2012 roku do 16 czerwca 2013 roku. W rezultacie Dyrektor pozwanego Zespołu Szkół (...) w W. udzielił powódce urlopu dla poratowania zdrowia od 16.06.2012 r. do 31.08.2012 r., tj. do końca okresu wypowiedzenia.

Pismem z dnia 22.06.2012 roku (doręczonym stronie pozwanej w dniu 25.06.2012 roku) powódka zwróciła się do dyrektora pozwanego Zespołu Szkół (...) w W. z wnioskiem o przeniesienie w stan nieczynny. Pismem z dnia 3 października 2012 roku dyrektor pozwanego Zespołu Szkół (...) w W. poinformował powódkę, iż od 1 września 2012 roku została przeniesiona w stan nieczynny na okres sześciu miesięcy. Jednocześnie powódka została poinformowana, że z upływem sześciomiesięcznego okresu przebywania w stanie nieczynnym stosunek pracy wygasa. Stosunek pracy powódki ustał z dniem 28 lutego 2013 roku z mocy prawa zgodnie z treścią art. 20 ust 5c Karty Nauczyciela. Powódce zostało wystawione świadectwo pracy.

W pozwanym Zespole Szkół (...) w W. nastąpiło zmniejszenie liczby oddziałów, a co za tym idzie zmniejszenie liczby godzin chemii realizowanych w poszczególnych latach (rok szkolny: (...) – 34.24 godz., (...) – 30,5 godz., (...) – zaplanowano 15,76 godz.). Uchwałą nr XIV/ 169/2012 Rady Powiatu (...) z dnia 26.01.2012 r. wyłączono III Liceum Profilowane ze struktury organizacyjnej pozwanej i podjęto decyzję o jego likwidacji z dniem 31.08.2012r. Zgodnie z ramowym planem nauczania ograniczono liczbę godzin chemii do 1 godziny w cyklu nauczania. Tym samym liczba godzin chemii uległa zmniejszeniu na rok szkolny 2012/2013 prawie o 50% z 30,5 godz. W roku szkolnym 2011/2012 do 15,76 godz. Ta sytuacja zmniejszającej się liczby godzin chemii uniemożliwiała dalsze zatrudnienie powódki w pełnym wymiarze godzin.

Wyrokiem z dnia 17.04.2013r. w sprawie o sygnaturze akt IV P 235/12, Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju oddalił powództwo B. J. o przywrócenie do pracy, zobowiązanie pozwanego do udzielenia powódce urlopu dla poratowania zdrowia i o zapłatę.

Z przedłożonego w dniu 14.01.2013r. przez powódkę zaświadczenia wynika, iż powódka ukończyła studia podyplomowe z zakresu edukacji „techniczno- informatycznej” w dniu 14.01.2013 roku. Zaświadczenie to zostało pozwanemu przedłożone w czasie kiedy powódka przebywała w stanie nieczynnym. Przedmiot taki nie jest jednak nauczany w pozwanym Zespole Szkół (...).

Powódka wykazała się dość dużą absencją w pracy. W roku 2012 było to 185 dni roboczych, w 2011 roku 252 dni robocze, w 2012 roku 135 dni robocze.

Sąd Rejonowy roszczenia powódki B. J. uznał za niezasadne.

Sąd Rejonowy wskazał, że ustalony stan faktyczny był praktycznie bezsporny.

Sąd I instancji podniósł, że zgodnie z art. 20 ust. 5 c ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz.U.2014.191 j.t.) wypowiedzenie jest bezskuteczne w przypadku złożenia przez nauczyciela, w terminie do 30 dni od dnia doręczenia wypowiedzenia stosunku pracy z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 2, pisemnego wniosku o przeniesienie w stan

nieczynny. Z upływem sześciomiesięcznego okresu pozostawania w stanie nieczynnym stosunek pracy wygasa. Wygaśnięcie stosunku pracy powoduje dla nauczyciela skutki, takie jak przepisy prawa wiążą z rozwiązaniem stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w zakresie świadczeń przedemerytalnych. Powódka po otrzymaniu pisma strony pozwanej z dnia 25.05.2012 roku w przedmiocie rozwiązania z nią umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, skierowała do strony pozwanej w dniu 22.06.2012 roku wniosek o przeniesienie jej stan nieczynny. Dyrektor pozwanego Zespołu Szkół (...) w W. pismem z dnia 3 października 2012 roku poinformował powódkę, iż od 1 września 2012 roku została przeniesiona w stan nieczynny na okres sześciu miesięcy. Spowodowało to bezskuteczność wypowiedzenia umowy o pracę z powódką. Stosunek pracy powódki ustał z dniem 28 lutego 2013 roku z mocy prawa zgodnie z treścią art. 20 ust 5c Karty Nauczyciela. Niezrozumiałym jest zatem żądanie powódki uznania wygaśnięcia umowy o pracę za niezgodne z prawem. W świetle tych ustaleń nielogicznym jest również żądanie sprostowania świadectwa pracy. Wystawione powódce świadectwo pracy z dnia 28.02.2013 roku dokładnie odzwierciedla okres zatrudnienia powódki, zajmowane stanowisko, okoliczności wygaśnięcia stosunku pracy itd. , a więc wszystkie te elementy, o których mowa w art.97 k.p.

Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że kwestia rozwiązania z powódką umowy o pracę za wypowiedzeniem i zasadność przyczyn tego wypowiedzenia była ustalana i oceniana w sprawie IVP 235/12 , która została już prawomocnie rozstrzygnięta. Przypomniał, że wypowiedzenie powódce umowy o pracę było bezskuteczne , bo złożyła w terminie do 30 dni od dnia doręczenia wypowiedzenia stosunku pracy z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 2, pisemny wniosek o przeniesienie w stan nieczynny.

Sąd Rejonowy przytoczył wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12.12.2011r. w sprawie I PK 33/11 , który stwierdził , iż „wypowiedzenie umowy jest bezskuteczne, jeśli nauczyciel w ciągu 30 dni od jego otrzymania złożył dyrektorowi wniosek o przejście na pół roku w stan nieczynny” (LEX nr 1089028).

W pozwanej nastąpiło zmniejszenie wymiaru godzin chemii z 3 do 1 godziny w całym cyklu kształcenia zarówno w technikum jak i w liceum ogólnokształcącym, związanej z wejściem nowej reformy programowej. Doszło też do likwidacji liceum profilowanego. Wystąpił brak naboru do technikum uzupełniającego, likwidacja grup w związku z małą liczebnością klas.

Mając na uwadze te okoliczności należy uznać, iż w ciągu półrocznego okresu stanu nieczynnego nie zaistniała możliwość ponownego zatrudniania powódki.

Zgodnie z art.20 ust.7 Karty Nauczyciela w przypadku, gdy w danej szkole lub placówce zaistnieje możliwość ponownego zatrudnienia nauczyciela przeniesionego w stan nieczynny, dyrektor szkoły ma obowiązek przywrócenia do pracy takiego nauczyciela. Warunkiem przywrócenia do pracy jest zatrudnienie takiego nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć, na tym samym lub innym stanowisku, pod warunkiem posiadania przez nauczyciela wymaganych kwalifikacji.

Jeżeli nie ma możliwości przywrócenia zatrudnienia w pełnym wymiarze zajęć, dyrektor szkoły może nauczycielowi zaproponować zatrudnienie na tym samym lub innym stanowisku na niepełny etat. Jednakże będzie to całkowita zmiana treści stosunku pracy i nie ma ono charakteru kontynuacji poprzedniego zatrudnienia. Wymagane jest wówczas zawarcie nowej umowy o pracę.

Zdaniem Sądu I instancji z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika ewidentnie, iż w pozwanej szkole nastąpiły zmiany organizacyjne polegające na redukcji godzin chemii w poszczególnych latach, które w rezultacie skutkować musiały redukcją jednego z etatów. Liczba godzin chemii w roku szkolnym 2012/2013 spadła o ponad połowę w porównaniu z rokiem 2010/2011. Stało się to za przyczyną ograniczenia w ramowym planie nauczania liczby godzin tego przedmiotu do 1 godziny w cyklu nauczania. Ponadto w sierpniu 2012 roku wyłączono ze struktury organizacyjnej pozwanego III Liceum Profilowane, co również wpłynęło na ilość godzin chemii w danym roku szkolnym. W związku z powyższym zgodnie z art. 20 ust. 1 pkt 2 w trybie art. 22 ust. 2 Karty Nauczyciela powódce ograniczono wymiar czasu pracy do niepełnego wymiaru, w okresie od 1 września 2010 roku do 31 sierpnia 2011 roku. U pozwanego zatrudnionych było dwóch nauczycieli chemii: powódka oraz M. T.. Pozwany podejmując decyzję o

tym, z którym z nauczycieli powinien rozwiązać umowę kierował się jasnymi i konkretnymi kryteriami. Kryteria te w pierwszej kolejności dotyczyły dorobku zawodowego (stażu pracy, oceny pracy, kwalifikacji formalnych i faktycznych). Dyrektor szkoły dokonał oceny ponadto w oparciu o kryterium jakim jest interes szkoły.

Sąd I instancji uznał, że wszystkie te kryteria wypadły na korzyść pracownika M. T., który to miał dłuższy staż pracy o 11 lat, posiadał stopień nauczyciela dyplomowanego oraz otrzymał w czasie swojej pracy zawodowej 4 nagrody dyrektora. W przypadku zaś powódki, nauczyciela mianowanego z 10 - letnim stażem, zdarzały się zastrzeżenia do jej pracy ze strony rodziców i uczniów. Ponadto pomimo zaprzestania pracy przez powódkę drugi nauczyciel chemii nie miał pełnego etatu. Kiedy powódka była w stanie nieczynnym, nie zmieniło się nic w zakresie godzin nauczania chemii co pozwalałoby na ponowne zatrudnienie powódki na stanowisku nauczyciela tego przedmiotu .

W tej sytuacji Sąd Rejonowy uznał ,że pozwany przyjął prawidłowe kryteria oceny nauczyciela i tym samym nie naruszył zasad współżycia społecznego a nadto kiedy powódka pozostawała w stanie nieczynnym, nie zaistniały żadne okoliczności, które pozwoliłyby na ponowne jej zatrudnienie na stanowisku nauczyciela chemii.

W podnoszonej przez powódkę kwestii zatrudnienia jej w charakterze nauczyciela informatyki Sąd I instancji podniósł, że powódka dołączyła zaświadczenie, z którego wynika jedynie, że w dniu 14.01.2013 roku złożyła egzamin dyplomowy na kierunku „edukacja techniczno – informatyczna – studia podyplomowe dla nauczycieli” i ukończyła studia podyplomowe. A zatem do upływu okresu pozostawania w stanie nieczynnym (do 28.02.2013 roku) powódka nie przedłożyła stronie pozwanej dyplomu ukończenia studiów podyplomowych lub innego dokumentu, który zawierałby informacje jakiego przedmiotu konkretnie mogłaby nauczać powódka. Złożone zaświadczenie takim dokumentem nie jest, bo w pozwanej Szkole nie istnieje przedmiot „Edukacja techniczno-informatyczna” a z zaświadczenia przedstawionego przez powódkę nie wynika jakie kwalifikacje zdobyła i do nauczania jakich przedmiotów. Ma to szczególnie znaczenie w takiej dziedzinie jak informatyka, gdzie występują różne specjalizacje, które w załącznikach dyplomów też są szczegółowo wymieniane.

Sąd Rejonowy uznał, że pozwany do końca okresu nieczynnego powódki, nie był w stanie ocenić jej nowo nabytych kwalifikacji do nauczania informatyki, a co za tym idzie nie mógł podjąć decyzji o ponownym jej zatrudnieniu.

Przedmiot informatyka należy do przedmiotów ogólnokształcących jednak jako, że pozwana szkoła jest szkołą techniczną, to prowadzone są w niej zajęcia z poszczególnych działów - specjalizacji informatyki, które to specjalizacje należą już do przedmiotów zawodowych. Zaliczają się do nich między innymi: projektowanie strukturalne, witryny i aplikacje internetowe, systemy operacyjne, projektowanie i montaż lokalnych sieci internetowych, programowanie aplikacji internetowych. Są to przedmioty kształcenia zawodowego i dla nich istnieje odrębne rozporządzenie będące podstawą kształcenia zawodowego, odrębne od tego dotyczącego kształcenia ogólnokształcącego. Prowadzenie tych przedmiotów wymaga szczegółowej wiedzy i doświadczenia zawodowego. Nauczyciele prowadzący te przedmioty zatrudnieni w pozwanej szkole zostali wybrani z uwzględnieniem ich wieloletniego doświadczenia w pracy, wyników egzaminów zewnętrznych, opinii uczniów i rodziców. Charakteryzują się szczegółową wiedzą w nauczanych dziedzinach co przekłada się na wyniki matur oraz dalszą drogę kształcenia absolwentów.

Sąd Rejonowy podniósł, że nawet gdyby hipotetycznie przyjąć, że powódka miała odpowiednie kwalifikacje, a co za tym idzie formalne uprawnienia do nauczania informatyki, to oceniając jej praktyczne umiejętności, zaangażowanie w pracę, brak doświadczenia w nauczaniu tego przedmiotu należy przyjąć, że nie byłaby dobrym kandydatem na stanowisko nauczyciela informatyki w pozwanej a ponadto w pozwanej szkole nie występują aktualnie braki w kadrze informatyków.

Sąd pominął dowód z przesłuchania powódki, bowiem ta będąc informowana o rygorze pominięcia tego dowodu, bez usprawiedliwionych przyczyn nie stawiała się na kolejnych rozprawach.

Sąd oddalił również wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego , bowiem okoliczność wskazana we wniosku nie wymagała wiadomości specjalnych.

W tej sytuacji opierając się o treść przepisów art. 20 ust.7 ustawy Karta Nauczyciela Sąd I instancji oddalił powództwo o przywrócenie do pracy i również w zakresie żądania sprostowania świadectwa pracy, z przyczyn podanych wcześniej w uzasadnieniu. Z uwagi na fakt, że powódka nie została przywrócona do pracy, nie należy się jej wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy.

W pkt 2 Sąd I instancji orzekł o kosztach na zasadzie art. 102 k.p.c. odstępując od obciążenia powódki kosztami procesu. Art. 102 k.p.c. pozwala w szczególnie uzasadnionych wypadkach na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nieobciążanie jej w ogóle kosztami. Sąd uznał, że w niniejszej sprawie zachodzą podstawy do zastosowania art. 102 k.p.c. Za zwolnieniem powódki od ponoszenia kosztów procesu strony pozwanej przemawiają względy słuszności, bo pozostaje ona bez pracy.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona powodowa i skarżąc wyrok w części, tj. w zakresie oddalającym powództwo o przywrócenie do pracy na podstawie art.20 ust.7 Karty Nauczyciela wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.

Skarżąca zarzuciła:

- naruszenie prawa procesowego, a to art.473 par.1 kpc w zw. z art.299 kpc i art.214¹ par. 1 kpc poprzez pominięcie dowodu z przesłuchania powódki, w sytuacji gdy powódka wysłała do Sądu zwolnienie lekarskie "L-4" a w konsekwencji wobec stawienia się powódki na rozprawie w dniu 19 marca 2014r. brak było podstaw do pominięcia jej przesłuchania, co miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy albowiem w konsekwencji doprowadziło do:

nieważności postępowania, na podstawie art.379 pkt. 5 kpc wskutek pozbawienia powódki możliwości obrony swych praw, a co w konsekwencji doprowadziło do:

- naruszenia prawa procesowego, a to art.233 par.1 kpc poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, wyrażającej się w uznaniu, iż powódka nie posiadała odpowiednich kwalifikacji do nauczania przedmiotu „informatyka” a w konsekwencji brak było podstaw do przywrócenia jej na stanowisko nauczyciela informatyki, w sytuacji gdy powódka ukończyła specjalizację w zakresie nauczania tego przedmiotu.

W uzasadnieniu apelacji podniesiono, że Sąd bezpodstawnie pominął dowód z przesłuchania powódki pomimo, iż stawiała się ona na rozprawie w dniu 19.03.2014r. Sąd I instancji, w uzasadnieniu, wskazał wprawdzie, iż pominął dowód z przesłuchania powódki z uwagi na brak należytego usprawiedliwienia jej nieobecności, jednakże Sąd odrzucił rozprawy, a powódka stawiała się na rozprawie w dniu 19 marca 2014r. i w świetle istoty i podstawowego znaczenia tego dowodu, w sprawach pracowniczych (co wynika z brzmienia art.473 par.1 kpc), brak było podstaw do pominięcia tego dowodu w toku niniejszego procesu.

Niestawiennictwo powódki na rozprawach wynikało z przebytej choroby, a powyższa okoliczność znalazła potwierdzenie w przesłanych do Sądu zwolnieniach lekarskich „L-4”.Wprawdzie nie miały one charakteru zaświadczenia wystawionego przez lekarza sądowego, jednakże z uwagi na stawiennictwo powódki na rozprawie w dniu 19.03.2014r. i złożone przez nią w tym zakresie oświadczenia, okoliczności te winny mieć wpływ na ocenę możliwości przeprowadzenia przez Sąd dowodu z jej przesłuchania.

Powyższe uchybienie Sądu I instancji zdaniem skarżącej prowadzi do nieważności postępowania w zaskarżonym zakresie albowiem została ona pozbawiona możliwości obrony swych praw. Wskutek pominięcia dowodu z jej przesłuchania powódka nie mogła bowiem odnieść się do zarzutów strony pozwanej, a dotyczących w szczególności kwalifikacji wymaganych do objęcia stanowiska nauczyciela informatyki, jak i okoliczności związanych z nabywaniem przez powódkę tych kwalifikacji i ich świadomości przez stronę pozwaną, co z kolei miało istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy albowiem decydowały one o możliwości przywrócenia powódki do pracy na inne stanowisko – nauczyciela informatyki.

W ocenie powódki wskutek powyższych uchybień Sąd I instancji dokonał błędnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego uznając, iż powódka nie posiadała kwalifikacji do objęcia stanowiska nauczyciela informatyki, a naruszając w ten sposób dyspozycję art.233 par.1 kpc. Co więcej, Sąd I instancji, w tym zakresie, w sposób dowolny uznał, iż powódka nawet mając stosowne kwalifikacje, nie posiadałaby umiejętności praktycznych, zaangażowania, jak i doświadczenia wymaganego na stanowisku tego rodzaju.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o oddalenie i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Podniosła, że całkowicie bezzasadny jest zarzut, iż w sprawie zachodzi nieważność postępowania mająca wynikać z pominięcia dowodu z przesłuchania powódki.

Powódka nie stawiała się na rozprawę w dniu 15.01.2014r. mimo, że została wezwana do osobistego stawiennictwa celem przesłuchania pod rygorem pominięcia tego dowodu a następnie mimo zobowiązania Sądu nie usprawiedliwiła swojej nieobecności. Na rozprawie na którym przesłuchano stronę przeciwną był obecny jej pełnomocnik i do dnia wydania wyroku w dniu 24.09.2014r. powódka miała pełną możliwość by ustosunkować się do twierdzeń pozwanej w pismach procesowych i mogła też złożyć wnioski dowodowe.

Pozwany podniósł także, że B. J.do końca procesu nie przedłożyła dowodu pozwalającego na ocenę jej kwalifikacji w zakresie informatyki, bo takim dowodem nie może być zaświadczenie złożone na rozprawie w dniu 15.01.2014r.

W oparciu o powyższe Sąd zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie zachodzą zarzucane uchybienia.

Chybiony jest zarzut nieważności postępowania z art.379 pkt.5 kpc.

W ocenie Sądu Okręgowego w okolicznościach niniejszej sprawy nie ma podstaw do przyjęcia, że powódka została pozbawiona możliwości obrony swoich praw.

Wprawdzie na rozprawie w dniu 15.01.2014r. nie była obecna i wniosła o jej odroczenie z powodu choroby ale był obecny jej pełnomocnik, któremu wprawdzie w tym dniu o czym dowiedział się od Sądu wypowiedziała pełnomocnictwo, ale który na mocy art.94 par.2 kpc działał za nią.

Zauważyć należy, że powódka mimo wezwania jej przez Sąd nie usprawiedliwiła swojej nieobecności na rozprawie w dniu 15.01.2014r. przez nadesłanie stosownego zaświadczenia lekarza sądowego.

Nadto powódce doręczono odpis protokołu rozprawy z dnia 15.01.2014r. więc mogła się ona osobiście zapoznać z jego treścią i zeznaniami strony pozwanej.

Ustanowiony przez nią w dniu 7.03.2014r. nowy pełnomocnik miał możliwość zapoznania się z aktami sprawy przed rozprawą wyznaczoną 19.03.2014r. bo jak wynika z jego pisma z dnia 7.03.2014r. powódka go o tym terminie rozprawy zawiadomiła.

Nie było też żadnych przeszkód aby powódka lub jej pełnomocnik na piśmie odnieśli się do zeznań strony pozwanej i zgłosili dalsze wnioski dowodowe.

Pominięcie dowodu z zeznań powódki w ocenie Sądu Okręgowego stanowi jedynie uchybienie procesowe, które może mieć wpływ na wynik sprawy ale trudno je uznać za przyczynę nieważności postępowania.

Sąd Okręgowy wyznaczając termin rozprawy wezwał powódkę do osobistego stawiennictwa celem przesłuchania pod rygorem pominięcia tego dowodu.

Powódka jednak mimo, że wezwanie takie otrzymała na ponad miesiąc przed terminem na rozprawę, nie stawiała się i nie usprawiedliwiła swojej nieobecności.

Zatem zrezygnowała z możliwości odniesienia się do twierdzeń strony pozwanej w swoich zeznaniach przed Sądem II instancji.

W ocenie Sądu Okręgowego niezasadne są więc zarzuty apelacji naruszenia przepisów prawa procesowego tj. art.299 kpc i 233 kpc i art.473 par.1 kpc a pominięcie dowodu z przesłuchania powódki nie miało wpływu na wynik sprawy.

Jak słusznie stwierdził Sąd I instancji okoliczności faktyczne sprawy są bezsporne.

Zgodzić się należy z poglądem Sądu Rejonowego, że B. J. nie wykazała, że posiada kwalifikacje do nauczania informatyki, czy też do prowadzenia zajęć z programowania sieci komputerowych, baz danych czy innych specjalistycznych działów informatyki.

Z przedstawionego bowiem przez nią zaświadczenia z dnia 14.01.2013r. wynika jedynie, że zdała egzamin dyplomowy na kierunku edukacja techniczno-ekonomiczna.

Powódka zaś nie wiadomo dlaczego dla udokumentowała swoich kwalifikacji, nie przedstawiła dyrektorowi ani Sądowi odpisu dyplomu ukończenia studiów podyplomowych.

Poza tym zauważyć należy, że w roku szkolnym 2012-2013r. pozwana miała tylko 14 godzin informatyki jako przedmiotu ogólnokształcącego a więc mniej niż pełny etat.

Jeżeli zaś chodzi o nauczanie przedmiotów zawodowych ze specjalistycznych dziedzin szeroko rozumianej informatyki to powódka nie wykazała w jakikolwiek sposób, że uprawnienia do ich prowadzenia posiada.

Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że Sąd I instancji należycie przeprowadził postępowanie dowodowe i prawidłowo ocenił zebrane w sprawie dowody i ustalenia przez niego poczynione przyjmuje za własne.

Sąd II instancji podziela również w pełni pogląd i argumentację Sądu Rejonowego, że nie ma podstaw do przywrócenia powódki do pracy na poprzednich warunkach, bo do jej przeniesienia w stan nieczynny nie doszło z naruszeniem art.20 ust.1 Karty Nauczyciela (Dz. U. z 2006r. Nr.97, poz.674 ze zm).

Wskutek zmniejszenia wymiaru godzin z chemii związanych z wejściem reformy programowej, likwidacją kierunku profilowanego, mniejszą liczebnością klas skutkującą likwidacją grup i brakiem naboru do technikum uzupełniającego nie było możliwości dalszego zatrudniania powódki przez pozwaną a jej wybór do zwolnienia i kryteria doboru nie mają charakteru dyskryminującego i nie naruszają zasad współżycia społecznego, były racjonalne.

Także należy się zgodzić z Sądem I instancji, że roszczenie powódki nie zasługuje na uwzględnienie na podstawie art.20 ust.7 Karty Nauczyciela.

Nawet gdyby przyjąć mimo braku dyplomu, że powódka ma kwalifikacje do nauczania informatyki jako przedmiotu ogólnokształcącego to nie powstała możliwość podjęcia przez nią pracy w pełnym wymiarze zajęć, bo jest tylko 14 godzin informatyki.

Jeżeli zaś chodzi o specjalistyczne przedmioty zawodowe w zakresie szeroko rozumianej informatyki to powódka nie wykazała w żaden sposób, że posiada kwalifikacje do ich nauczania. W okresie pobytu B. J. w stanie nieczynnym nie zmieniła się sytuacja w szkole w zakresie nauczania chemii.

Dlatego też Sąd na mocy art.385 kpc oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach postępowania orzekł na podstawie art.98 kpc.

Sędzia Przewodniczący Sędzia

SSO Maria Olszowska SSO Iwona Nowak SSO Mariola Łącka